

Mesék a Kolostorban

PÁRATLAN OLDAL - LXVIII. évfolyam, 38. szám, 2024. szeptember 20.

Nagy mesélő, az biztos. Először kitalálta magának a politikai igazgató címet, amiről pontosan senki sem tudja, hogy mit jelent, de az biztos, hogy több, mint a tanácsadó, sőt még a „nemzetbiztonsági tanácsadó”-nál is fontosabb, ott ül a főnöke mellett fontos találkozókon, egyszer-kétszer még a kisbuszában is üldögélt, valamint hosszú nyilatkozatokat ad arról, hogy a világ merre halad. Ha figyelmesen elolvassuk a szöveget, rájöhethetünk arra, hogy lényegében semmi köze ahhoz a valósághoz, amelyikben élünk. „Sok olyan helyzet volt a magyar történelemben, amikor az a civilizációs keret, amelynek természetes módon részesei vagyunk, felemelte Magyarországot. Ilyen volt a Szent István-i Magyarország a maga keresztény államiságával, Mátyás király és a reneszánsz kora, de gondolhatunk a reformkor történetére is. Most viszont egy talajt és lendületet veszített nyugati progresszió vesz minket körbe. Ezért ezen a téren most leginkább védekeznie kell. Védeni a hagyományos értékeinket – nemzetet, családot, közösségeinket” (*Index*, szept. 10.). Ez már csak azért is érdekes, mert a lendületét veszített nyugati progresszió adatait összehasonlítva szinte mindenhol Magyarország áll a legrosszabban, még a vasúti késések számában is.

A politikai igazgató rájött arra, hogy az intellektuális hablatynak komoly piaca van a Karmelita környékén. Kezdődött azzal, hogy ő javasolt magasaróptű nyári olvasmányokat a főnökének, majd folytatódott az *Idegen Szavak Gyűjteményének* installálásával. Kitalálta a konnektivitást, ami azóta már államtitkári posztot is kapott, miközben tudjuk, hogy a szó jelentése: „kapcsolatok”, semmi több, utána lehet nézni értelmező szótárakban. Legújabb találmánya az „influenszer”, aminek korábbi változata a „propagandista” volt, még a szocializmus ideológiai életében. Ha alaposan körülnéz a NER vezetői köreiben, talál néhány elvtársat, akik még emlékeznek rá.